

## Harald Ramm Østgaard, *Realfagbygget*, Universitetet Bergen, 1963-77

Av Espen Stange

Realfagbygget var et stort økonomisk og teknologisk løft for UiB, og et prestisjebygg

da det ble innviet i 1978. I

Statens bygge- og

eiendomsdirektorat sine

planer fra 1963 var hele den

eldre bebyggelsen i området

tenkt sanert vekk til fordel for

en rekke av lamellblokker

som skulle huse hele

romprogrammet til det nye

Realfagbygget. Ramm

Østgaard sitt grep ble

imidlertid å samle dette

programmet i ett bygg, og

dermed sparte han mye av

de omliggende kvartalene fra

rivning. Med et totalt

grunnareal på 40.000 kvm. er

Realfagbygget på ingen måte

anonymt. Men igjen gjorde



Ramm Østgaard en rekke grep for at det skulle fremstå så lite dominerende som

mulig. Tilpasning til Nygårdshøydens rygg, inntrukket byggelinje som gir "luft" i

gateløpet, store uteareal med vannspeil og beplantning, trapper med dype inntrinn,

bruk av naturstein i forstøtningsmurene, en semi-transparent fasade, oppdeling av

fasaden i store felt og en "tung" gesims som får bygget til å virke lavere, var alle grep

som ble brukt aktivt for å oppnå dette.

Både utvendig og innvendig har Ramm Østgaard hentet inspirasjon fra de japanske

arkitektene Kunio Mayekawa og Kenzo Tange og deres typiske offentlige bygg i

hjemlandet på 50-60-tallet. Modulstrukturen ga også muligheter for en helt fri og

fleksibel innredning i kontor og laboratoriemiljøene, og hver av de karakteristiske

søylene består av et knippe på fire søyler med rustfrie panel mellom. Innfor finnes ledninger og rør for elektrisitet, diverse gasser som benyttes i laboratoriene, trykkluft, vann, m.m. Komplette tilkoblingspunkter finnes for hver 3. meter. Slik kunne laboriemodulene plugges inn nær sagt hvor som helst i byggets øverste etasjer.